

Biharkeresztes, 1908. június 13. – Budapest, 1970. július 17.

Agrárproletár szülők gyermeke. 1932-ben a Királyi Magyar Pázmány Péter Tudományegyetemen általános orvosi oklevelet szerzett, 1935-ben tisztiorvosi tanfolyamot végzett. Községi orvos volt 1935-ig, majd járási tisztiorvos 1935-től 1945-ig. 1945-től Fejér, Jász-Nagykun-Szolnok, illetve Csongrád vármegye vármegyei tisztiorvosa, 1950-ben kinevezték a Csongrád Megyei Tanács VB Egészségügyi Osztályának vezetőjévé, 1953-ban lett a Minisztertanács Hivatalának egészségügyi előadója. 1955. február 19. és 1956. október 27. között Nagy Imre, majd Hegedüs András kormányának egészségügyi minisztere. 1957-től az Országos Élelmezés- és Táplálkozástudományi Intézet tudományos főmunkatársa, 1959-től haláláig a budapesti Szt. László Kórház igazgató főorvosa volt. 1945. január-októberben a Szociáldemokrata Párt tagja volt, majd átlépett a Magyar Kommunista Pártba. A Fertőző Betegségek Orvosainak Szakcsoportja elnöke 1962–1970-ben. Az Országos Béketanács elnökségi tagja, a Hazafias Népfront budapesti IX. kerületi bizottsága alelnöke.